

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

uden at Landbrugsraadet og Ministeren er enige derom. Naar jeg har foreslaaet en Forlængelse, der gaar ud over 1 Aar, er det, fordi jeg synes, det er overflødigt her Aar efter Aar at komme med det samme Forslag, men fastholdes det fra Partiers Side, at man ikke vil gaa med til de 3 Aar, skal jeg gerne ændre dette; men jeg vil saa henstille, om man ikke kunde gaa til i alt Fald 2 Aar; jeg synes, det er noget urimeligt, at vi skal drøfte dette Spørgsmaal hvert Aar.

Det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen spurgte om de Penge, der kommer ind ved Udførselen forskellige Steder, og den Fordeling, der foretages af disse Midler, om Berettigelsen af, at man ikke ved Smørpengenes Fordeling har foretaget Fordeling til de Mejerier, der fremstiller kondenseret Mælk. Jeg mener egentlig ogsaa, at man saa vidt muligt skal forsøge at fordele de Midler, der indkommer paa forskellig Maade, paa et saa bredt Grundlag, som det er gør ligt, idet jeg har den Opfattelse, at saa længe Forholdene er saa usikre, som de er, maa man ikke lade noget af de enkelte Erhvervsgrøene i Stikken, og jeg tror nok, at man kan sige, at for Tiden er Kondensmælk noget af det, som har vanskeligst ved at konkurrere ude i Verden. Det viser sig ogsaa, at der er Tilbagegang for denne Eksport, men det er jo ikke sikkert, at Tilbagegangen holder sig; det kan være, der bliver større Muligheder senere, og jeg er egentlig af samme Opfattelse som det ærede Medlem, at man under de vanskelige Forhold for denne Gren af Erhvervslivet burde støtte den. Det kunde man gøre ved Fordelingen af Smørfonden, men inden for Mejeribrug har man den Opfattelse, at det rigtigste er, at enhver skøtter sig selv, om jeg saa maa sige, at de Penge, der kommer ind ved Smørekporten, fordeles paa Smøproduktionen, og de, der kommer ind for Osten, fordeles paa Ostproduktionen o. s. v. Det er den Opfattelse, der vandt størst Tilslutning, da vi traf Afgørelsen. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, mener, det maaske vilde være klogere, at man tog en Fordeling paa et bredere Grundlag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ind- og Udførsel af Fisk.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2799; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1297).

Formanden: Denne Sag kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket til Behandlingen som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Bomholt: Lovforslaget er enslydende med det Forslag, der blev vedtaget sidste Aar med et Aars Gyldighed. Nu foreslaas Loven forlænget for yderligere et Aar, og det skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale.

I Lovforslagets § 2 omtales, at Halvdelen af de Bøder, der indgaar, skal anvendes til Hjælp for vanskeligt stillede Fiskere og deres efterladte. Siden vi sidst drøftede Sagen, har Ordene om de vanskeligt stillede Fiskere og deres efterladte faaet endnu alvorligere Betydning. Jeg tænker paa den Stormkatastrofe, der for nylig hjemsøgte Vestkysten og spredte Ulykke og Sorg i mange Hjem. Vi har oplevet mangt et Sorgens Budskab ude fra Havet, men sjælden har Ulykken haft et Omfang saa ufatteligt knugende. Vi har efterhaanden i Esbjerg en stor Tabsliste over Mænd, der har mistet Livet paa Havet under Udførselen af deres Gerning, og just som vi afslørede et Mindesmærke for en af Vestkystens Helte, Frederik Lambertsen, der ofrede sit Liv for at redde andre, var det næste Sorgens Budskab undervejs: 7 Kuttere forlist og 29 Mand gaaet ned! De Hjem, der blev ramt af Ulykken og mistede Forsørger, Søn eller paarørende, har mødt Forstaelse og Hjælp i de trange Tider, der fulgte efter, og vi maa uden Hensyn til Person eller Parti være dybt taknemmelige for den Godhed og Omsorg, der søgte at afbøde de sørgelige Følger, som det er menneskelig muligt at afbøde.

For Lovgivningen har denne Stormkatastrofe rejst en Række Problemer, som i den kommende Tid maa finde deres Afgørelse. Jeg tænker bl. a. paa den Kendsgerning, at Ulykkesforsikringens Budget er sprængt: Ulykkesforsikringen for Søfart og Fiskeri havde sidste Aar et Underskud paa 73 000 Kr., og i Aar vil, efter hvad Formanden for Esbjerg Fiskeriforening meddeler,